

8. Men nu är ju all ting redo och klar,  
 Värta att bröllopet sker med en far,  
 Men om ni tror att det är så,  
 Gått och förder det såga mäst.

7. Men om jag leste till den följande stund,  
 Och jag för föga din beslagna mun,  
 Men kunde du inte försvinnat bortid.

6. Och blifva till minnena på spåra till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,

5. Och blifva till minnena på spåra till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,

4. Och blifva till minnena på spåra till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,

3. Och blifva till minnena på spåra till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,

2. Och blifva till minnena på spåra till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,

1. Och blifva till minnena på spåra till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,

Den Andra:

8. Men nu är ju all ting redo och klar,  
 Värta att bröllopet sker med en far,  
 Men om ni tror att det är så,  
 Gått och förder det såga mäst.

3. Om världen vill dig ingenting,  
 Om menniskor dig inte afka,  
 Om blind och arm du irrar fring —  
 Så kan du dock dig själv betrakta.  
 Om Erones blick är fri och klar,  
 I bönen du din lycka har.

Den Femte:

Njut af din lefnad, ty snare skall du dö;  
 Välj icke ewigt, men tag dig en må.  
 Din är blott stunden, förskjut du den,  
 Står innan fort dig blott grafven igen.

2. Njut af din lefnad och fäst dig en må,  
 Säll den, som älskar, och sedan får dö.  
 Njutningen plundras af kärleken må;  
 Lifvet är gladt, blott man tager det så.

3. Njut af din lefnad och fäst dig en må.  
 Innan din lock blir så hvit såsom snö:  
 Kärleken följer blott ungdomens arm,  
 Alder den flyr; det bor is i det barm.

4. Njut af din lefnad och fäst dig en må,  
 Dröjer du länge, din kånsla blir slö,  
 Ungdom förenar två bröst med hvarann,  
 Alder tillhoppa dem — ynkaj blott kan.

5. Ser du den äldre gubben, som der  
 Wandrar med stafven, helt ensam han är,  
 Märk uppå honom och afka dig väl,  
 Sådhet ej finnes i enslingens själ.

Kostar 2 Rik. Banko.

Den Andra:

8. Men nu är ju all ting redo och klar,  
 Värta att bröllopet sker med en far,  
 Men om ni tror att det är så,  
 Gått och förder det såga mäst.

7. Men om jag leste till den följande stund,  
 Och jag för föga din beslagna mun,  
 Men kunde du inte försvinnat bortid.

6. Och blifva till minnena på spåra till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,

5. Och blifva till minnena på spåra till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,

4. Och blifva till minnena på spåra till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,

3. Och blifva till minnena på spåra till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,

2. Och blifva till minnena på spåra till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,

1. Och blifva till minnena på spåra till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,  
 Och i fall lesta till det till det,

GS 613

Fem stycken nöjsamma

W i s o r,

Den Första:

Effekten af Nyckerhetstal.

En gång hos Mutter Majja, &c.

Den Andra:

Hör du lille pige med ditt gullgule hår, &c.

Den Tredje:

Ack! usel jag, hwart skall jag taga vägen, &c.

Den Fjerde:

Säg, saknar du väl sällheten, &c.

Den Femte:

Njut af din lefnad, ty snare skall du dö, &c.

N:o 36

S A L U N,

J. S. Åkerbloms Boktryckeri 1852.



En gång hos "Mutter Maija,"  
På Krogen Pelikan,  
Full var jag som en källa,  
Och swor som sjelfwa f—n.

2. Då klef der in på Krogen  
En nykterhets-parlör,  
I disken slog han knogen,  
Och åskade gehör.

3. Jag sjelf — såg uppå disken  
Så ynkelig och så blek, —  
Jag korrwen tog för sicken  
Och Presten för en stek.

4. I tåket såg jag solar  
Af många tusental,  
Och både bord och stolar  
I dans på lustig bal.

5. Ett Kungspel uti rōken  
Det hela visat sig,  
En Paga var en Frōken  
I Polka nådt och wig.

6. En Låndstol war en Grefwe,  
En fuller en Baron,  
Och bordet ropa:  
"Lefwe, wår representation!"

7. Wål stod det uppå språ,  
Men ranka hit och dit,  
Af ålder och af sora,  
Fast mucket bit för bit.

Men jag wist war af falskhet tom.  
Det enda som jag äger jag dig gifwit,  
Och har dertill i döden trogen blifwit,  
Ej wändt mig om.

11. Jag trogen blir mot dig i bleka döden,  
Ja pröfwa mig, försök mig uti nöden,  
Jag glädes att det snart till ändan li'r.  
Du är så tåf, och dina ögon strålar,  
Att diamant i guidet ej så prålar,  
Ja med hwad mer.

22. Tänk på min wån hur mina tårar rinna,  
Jag önskar nu så snart till målet hinna,  
Att salig dö och flotta till Gud hem.  
Att lufte wån! förunn mig dock den äro,  
Att huakomst min uti ditt hjerta bäro;  
Att, bästa wån!

Den Sjerde:

Såg, saknar du wål sålheten,  
För det du ej sått gods och lycka?  
Mot Kungars spira, såg min wån,  
Wål du wål byta bort din krocka?  
Den största skatt, som Gud dig gaf,  
Är, tro det, wist din idene-staf.

3. Wist är din nöd omkring dig stor:  
Men wer, der står dock dögdens lilla  
Bland sorgens idnen blott i flor.  
O! skulle du den sälja milja?  
Fast lycka dig en blick ej ger,  
Du lycklig är: dig Herren ser.